

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bestyrelsen af Københavns Havnevesen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3825).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Holger Petersen: Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag vil hilses med Glæde af alle, som omfatter Københavns gamle Havn med Interesse og Kærlighed, idet Københavns Havn derefter gaar ind til et Selvstyre, hvor de særlig interesserede Erhverv, Handel, Skibsfart og Industri, gennem deres valgte Repræsentanter faar en betydelig Del i Havnens Styrelse. Som det saa rigtigt siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, „er det i og for sig *unaturligt*, at en Institution som Havnevesenet, der er selvstændig Ejer af sin egen Formue og tjener til Fremme af selvstændige Formaal, ikke i det væsentlige er *selvstyrende*. Det er endvidere ikke blot *utidssvarende*, men tillige i flere Retninger særdeles uheldigt, at den Forsamling, i hvilken indgaaende og sagkyndige Drøftelser af Havnens Anliggender skal finde Sted, ikke er i Stand til at tage nogen *effektiv* Beslutning, men kun er raadgivende; og det er endelig saa at sige en Selvfølge, at naar Selvstyre skal indføres, bør de Erhverv, hvis Tarv Havnen har til Formaal at fremme, og som gennem Afgifterne m. m. betaler dens Drift, ogsaa have Indflydelse paa Ledelsen.“

Der vil forhaabentlig oprinde en ny Æra for Københavns Havn, naar der tilføres Havneraadet nye Kræfter valgte af det praktiske Livs Mænd med Initiativ og Erfaring og med Lyst til at bringe vor gamle Havn ud af det Dødvande, som den bl. a. paa Grund af Kieler-Kanalen og den stærkt forøgede Konkurrence fra andre Havne har været i.

Det vilde ikke være rigtigt af mig som Medlem af Havneraadet at fremkomme med nogen Kritik af den nuværende Forvaltning; men jeg kan dog ikke lade være med at udtale, at der har vel nok manglet paa Initiativ, eller der kunde vel nok være gjort større Anstrengelser for at drage Skibsfarten til sig, naar Forholdet er dette, som der anføres i Kommissionens Betænkning, at Afgifterne i samtlige konkurrerende Havne, selv hvor de er lavest, er ca. 50 pCt. højere end i Københavns Havn.

I Kommissionens betænkningen omtales, at Omsætningen og Overførelsen af Varer

imellem oversøiske Pladser og Varernes europæiske Bestemmelsessted foregaar paa Maader, der væsentlig grupperer sig om følgende tre Hovedformer, nemlig „Stabelpladsforretningen, Kommissions- eller Speiditionsforretningen (Agenturet) og den rene Befragtning“; men der glemmes den industrielle Virksomhed, Anlæg af Fabrikker ved Havnen. Betydningen af den Trafik, der saaledes tilføres Havne ved Indførsel af Raastoffer og Udførsel eller Forsendelse af de færdige Varer eller Produkter, har man i udenlandske Havne omfattet med særlig Interesse, idet man med store Ofre ved Salg af Byggegrunde til lav Pris, ved Anlæg af Kanaler og Jernbanespor og ved andre Lettelser har søgt at knytte Fabrikanlæg til Havnene. I Kommissionen har man ikke haft Øje for, hvad Trafik og Indtægter der ad denne Vej kan tilføres Havnen, og dog er industrielle Virksomheder i Almindelighed mindre underkastet Konjunkturer end Skibsfarten. I Havnebestyrelsen har man ej heller haft Blikket aabent for, hvad disse Virksomheder betyder for en Havn; thi man har bygget Beboelseshuse paa Steder, hvor der burde være sikret Plads til Anlæg af Fabrikker og burde være foretaget saadanne Foranstaltninger, der gjorde det tillokkende for Industrien at foretrække disse Byggepladser fremfor andre.

Men jeg skal sluttelig indrømme, at saa længe det regerende Parti her i Landet opretholder de nuværende Principper for Toldlovgivning og f. Eks. ikke en Gang vil værne vor Mølleindustri mod Udlandets Eksportpræmier — Mølleindustrien, der er som skabt til at ligge ved Havnen —, saa længe kan det maaske være vanskeligt at skabe et tilstrækkelig stort Antal industrielle Virksomheder ved Havnen.

Jeg skal derefter gaa over til at knytte nogle Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Paragraffer. I § 2 hedder det, at Havnedirektøren er Raadets Formand. Dette forekommer mig at burde ændres til, at Havneraadet vælger selv sin Formand. Efter Lovforslaget er Havnedirektøren altsaa foruden at være Driftslederen eller den administrerende Direktør tillige Formand for Havneraadet og maa selvfølgelig ogsaa være dets Dirigent. Det er lidt for meget af det gode, thi han maa jo uafslædig have Ordet i sin tredobbelte Stilling, snart som det ene og snart som det andet, og det bliver maaske ikke let for ham at huske, i hvad Stilling han optræder. Eksempler andetsteds fra viser, at saadanne Forhold ikke er heldige, og i Aktieselskaber, som Havne-